

114

7.hét

Péntek 1135-1144

MÁSODIK FEJEZET: A HÚSVÉTI MISZTÉRIUM SZENTSÉGI ÜNNEPLÉSE

1135 A liturgikus katekézis elsősorban a szentségi üdvrend ismeretét foglalja magában (első fejezet). Ebben a megvilágításban derül ki ünneplésének újszerűsége. Ebben a fejezetben tehát az Egyház szentségeinek ünnepléséről lesz szó. Bemutatjuk azt, ami a hét szentség ünneplésében az összes liturgikus hagyományban közös. Az egyes szentségek sajátosságait később magyarázzuk. A szentségek ünneplésének ez az alapvető katekézise választ fog adni azokra az alapvető kérdésekre, melyek a hívőkben vele kapcsolatban fölmerülnek:

- Ki ünnepli a liturgiát?
- Hogyan ünnepeljük?
- Mikor ünnepeljük?
- Hol ünnepeljük?

1. Cikkely: AZ EGYHÁZ LITURGIÁJÁNAK ÜNNEPLÉSE

I. Ki ünnepli a liturgiát?

1136 A liturgia az egész Krisztus "cselekménye". Akik a liturgiát a jeleken túl ünneplik, azok már a mennyei liturgiában vannak, ahol az ünneplés tökéletes közösség és ünnep.

A MENNYEI LITURGIA VÉGZŐI

1137 Szent János Apokalipszise, melyet az Egyház liturgiájában olvasunk, elsősorban kinyilatkoztatja nekünk az égben fölállított trónust; és a trónon ülőt: "az Urat" (Iz 6,1). Azután "az ott álló, mintegy megölt Barányt" (Jel 5,6): a megfeszített és föltámadt Krisztust, az igazi sátor egyetlen Főpapját, Őt, aki "áldozó és áldozat, elfogadó és ajándékozott". Végül "az élő víz folyóját, (...) mely kristálytiszta fakad Isten és a Barány trónjából" (Jel 22,1), s amely a Szentlélek egyik legszebb szimbóluma.

1138 A Krisztusban "újra összefoglaltak" részt vesznek Isten dicsőítésének szolgálatában és tervének megvalósításában: az égi hatalmasságok, az egész teremtés (a négy élőlény), az ó és új Szövetség szolgái (a huszonnégynén), Isten új népe (a száznegyvennégyezer, főként az "Isten Igéje miatt" vértanúkká lettek Jel 6,9) és Isten szentséges Anyja (az Asszony; a Barány Menyasszonya), és végül "egy hatalmas sereg minden nemzetből, törzsből, népből és nyelvből, akiket megszámolni senki sem tudott" (Jel 7,9).

1139 Ebben az örök liturgiában részesít minket a Szentlélek és az Egyház, amikor a szentségekben az üdvösség misztériumát ünnepeljük.

A SZENTSÉGI LITURGIA VÉGZŐI

1140 Az egész közösség, Krisztusnak a Fejével egyesült teste ünnepel. "A liturgikus cselekmények nem magáncselekmények, hanem az Egyház, »az egység szakramentuma«, tudniillik a püspökök vezetése alatt egyesült és rendezett szent nép ünneplései. Ezért a liturgikus cselekmények az Egyház egyetemes misztikus testéhez tartoznak, azt teszik láthatóvá és reá hatnak; az egyes tagokat azonban állapotuk, szolgálataik és tényleges részesedésük szerint különböző módokon érintik." Emiatt is: "valahányszor egy szertartás a maga természete szerint azt igényli, hogy közösen, a hívek nagyszámú és tevékeny részvételével végezzék, ezt a lehetőségek szerint előnyben kell részesíteni az egyéni és magánjellegű végzéssel szemben".

1141 Az ünneplő gyülekezet megkereszteltek közössége, akik "az újjászületés és a Szentlélek kenete által lelki házzá és szent papsággá szenteltetnek, hogy a keresztény ember minden cselekedete által lelki áldozatokat ajánljanak föl". Ez az "általános papság" Krisztusnak, az egyetlen papnak a papsága, amelyben minden tagja részesül.

"Az Anyaszentegyház nagyon kívánja, hogy az összes híveket vezessék rá a liturgikus ünneplésen való teljes, tudatos és tevékeny részvételre, melyet magának a liturgiának a természete követel, s melyre a keresztény nép mint »választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép« (1Pt 2,9) a keresztiségből eredően jogosult és kötelezett."

1142 De "nem minden tagnak ugyanaz a szerepe" (Róm 12,4). Egyes tagok az Egyházban és az Egyház által Istentől a közösség különleges szolgálatára kapnak meghívást. Ezeket a szolgákat kiválasztják és az egyházi rend szentségével fölszentelik. A Szentlélek így teszi alkalmassá őket arra, hogy Krisztusnak, a Főnek a személyében cselekedjenek az Egyház minden tagjának szolgálatára. A fölszentelt szolga ugyanakkor Krisztusnak, a Papnak ikonja, `képmása'. Mert az Eucharisziában mutatkozik meg teljesen az Egyház szakramentuma, az Eucharisztia vezetésében pedig megjelenik elsősorban a püspök szolgálata, és vele közösségben a papok és diákonusok szolgálata.

1143 A hívők általános papsága feladatainak ellátására más részleges szolgálatok is vannak, melyekre egyházi renddel nem szentelnek föl, s melyek teendőit a liturgikus hagyományok és lelkipásztori igények szerint a püspökök határozzák meg. "A ministránsok, a lektorok, a kommentátorok és a templomi énekkar tagjai is valóban liturgikus szolgálatot végeznek" .

1144 Így a szentségek ünneplésekor az egész jelenlévő közösség "leiturgosz", mindenki a maga feladatának megfelelően, de a "Lélek egységében", aki mindenkiben működik. "A liturgikus cselekményekben mindenki, akár fölszentelt szolga, akár hívő, amikor feladatát végzi, csak azt, de azt teljesen tegye, ami a dolog természetéből és a liturgikus szabályokból fakadóan rá tartozik".